

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 24.058 van 27 februari 2009
in de zaak RvV X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X.
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
Asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 februari 2009 houdende een "bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 2009 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de gegevens van het dossier is verzoekster, komende van Athene, op 25 februari

2009 aangehouden door de Luchtvaartpolitie te Zaventem. Onder de alias van Demirbas Dilek, geboren te Malatya op 3 april 1981, legde zij een vervalst Turks paspoort en een vervalste Turkse identiteitskaart voor.

Er werd vastgesteld omtrent het paspoort dat een fotooverwisseling had plaatsgevonden, dat een pagina uit een ander paspoort met een Duitse verblijfsvergunning was toegevoegd en dat het geseind was in het Schengen Informatie Systeem als zijnde gestolen, verduisterd, vermist of anderszins vernietigd voorwerp.

De identiteitskaart (nufus) bevatte onregelmatigheden voor wat betreft de gebruikte druktechnieken.

Verzoekster kon uiteindelijk worden geïdentificeerd aan de hand van een Iraaks paspoort.

Op 25 februari 2009 werd verzoekster een “bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde” betekend.

Dit is de thans bestreden akte.

2. Naar luid van artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan de vreemdeling enkel een beroep instellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, 2479/001, 116). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 20 maart 2007, nr. 169.116; RvS 4 augustus 2005, nr.148.037; RvS 12 januari 2005, nr. 139.086).

Volgens het algemeen rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*”, dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer gepoogd wordt de Belgische autoriteiten bewust te misleiden. Het verzwijgen van zijn identiteit en van het feit met een vals paspoort te reizen komt neer op dergelijke misleiding (RvS 29 maart 2003, nr. 117.682).

Hieruit volgt dat de vordering onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en negen door:

Dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

F. HOFFER.